
[2005-25-RE](#)

CAUSA 2005-25-RE

Número de registre 412-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 7 DE SETEMBRE DEL 2005

BOPA núm. 77, del 21 de setembre del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 15 de juny del 2005 per la representació processal de la Unió Sindical d'Andorra (USDA), mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 24 de febrer del 2005 i contra l'aute del 26 de maig del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, reconegui a la USDA i a la seva afiliada, la Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli la lesió dels drets esmentats, anul·li les resolucions objecte de recurs "retrotraient les actuacions al Tribunal de primera instància, per tal que es declari competent i es pronunciï sobre totes i cadascuna de les pretensions plantejades per aquesta part i objecte del procediment judicial. O, subsidiàriament que s'anul·li únicament la Sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, Sala Administrativa, al moment de dictar sentència, per tal que assumeixi la competència de la jurisdicció administrativa i es pronunciï sobre tots els punts objecte del recurs i de demanda d'aquesta part";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 8 de juliol del 2005;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 13 de març del 2003, la Unió Sindical d'Andorra (USDA) va formular en nom i representació de la seva afiliada, la Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, un recurs de reposició contra les decisions adoptades

pel Ministeri de Sanitat consistents en la destitució de la Sra. Ferrer del seu càrrec de responsable del Departament d'higiene alimentària i el seu trasllat forçós al Laboratori Central de Salut Pública. El Govern va desestimar aquest recurs de reposició el 30 d'abril del 2003.

Segon

El 27 de maig del 2003, la representació processal de la USDA va interposar una demanda davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles contra la desestimació del Govern, en què demanava la restitució a la Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli de les seves funcions de responsable del Departament d'higiene alimentària, amb un nivell XII, o subsidiàriament un nivell XI.

El 18 de maig del 2004, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va considerar que només era competent per entrar a valorar la relació laboral entre la Sra. Ferrer i el Govern a partir de l'entrada en vigor de la Llei de la Funció Pública, ja que anteriorment la demandant havia mantingut amb l'Administració una relació contractual de caràcter privat, va desestimar la demanda i va declarar que la resolució del Govern era conforme a dret i als fins que legitimen l'actuació administrativa.

Tercer

La representació processal de la USDA va presentar un recurs d'apel·lació en què denunciava la incongruència en la qual incorria la sentència recorreguda pel fet de declarar-se només parcialment competent per conèixer la trajectòria professional de la Sra. Ferrer. El 24 de febrer del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació i va confirmar la sentència del Tribunal de Batlles esmentada.

Quart

La representació processal de la USDA va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del 24 de febrer del 2005 del Tribunal Superior de Justícia per considerar que la sentència recorreguda havia vulnerat el dret a la jurisdicció i el dret a un procés degut pel fet de no dictar una decisió motivada ni fonamentada en dret i pel fet de no haver-se pronunciat sobre els termes que se li plantejaven.

Cinquè

El 26 de maig del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava l'incident de nul·litat per considerar que la demandant es limitava a reprendre els arguments esgrimits en les instàncies anteriors i que havien estat examinats i rebutjats pel Tribunal de Batlles i pel Tribunal Superior de Justícia. Per tant, no havia estat privada de cap dels seus drets fonamentals.

Sisè

El 15 de juny del 2005, la representació processal de la USDA va presentar un recurs d'empara per vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit, la part recurrent al·lega que la Sala Administrativa havia vulnerat el dret a un procés degut de la seva afiliada perquè no havia motivat ni fonamentat en dret les seves decisions, ni havia donat resposta a les peticions formulades, "En un sol paràgraf de 17 línies el Tribunal Superior resol

(o més ben dit no resol) la qüestió objecte del judici que se li demanava de revisar, limitant-se a confirmar la Sentència de primera instància” i que per tant, se li havia denegat el dret a obtenir una decisió dels tribunals sobre totes les qüestions plantejades.

També manifesta que la jurisdicció administrativa l’havia deixat en una total indefensió al declarar-se parcialment incompetent ja que “els tribunals administratius saben perfectament que la meva mandant no pot acudir als tribunals civils en aquest moment. Per tant són conscients de que no “jutjant” ells les peticions de la Sra. Ferrer, ningú ho farà, deixant-se a la mateixa sense dret a una decisió judicial. (...) Se li està negant el dret que té la Sra. Ferrer a que un Tribunal examini la seva carrera professional, desenvolupada amb l’administració pública i que es constati la degradació professional i el mobbing al qual ha estat sotmesa.”

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que atorgui l’empara sol·licitada, que reconegui a la USDA i a la seva afiliada, la Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, la lesió dels drets esmentats, i que anul·li les resolucions objecte de recurs “retrotraient les actuacions al Tribunal de primera instància, per tal que es declari competent i es pronunciï sobre totes i cadascuna de les pretensions plantejades per aquesta part i objecte del procediment judicial. O, subsidiàriament que s’anul·li únicament la Sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia d’Andorra, Sala Administrativa, al moment de dictar sentència, per tal que assumeixi la competència de la jurisdicció administrativa i es pronunciï sobre tots els punts objecte del recurs i de demanda d’aquesta part.”

Setè

El 8 de juliol del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que la recurrent en empara pretenia, sota una pretesa al·legació de lesió del dret fonamental a la jurisdicció, que el Tribunal Constitucional revisés la interpretació i l’aplicació del dret. I recordava que el recurs d’empara no és un recurs de cassació ni una tercera instància, sinó un instrument processal extraordinari destinat a la protecció dels drets fonamentals.

El Ministeri Fiscal manifestava que “La Sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior objecte del present recurs, en confirmar la Sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, dóna resposta suficientment motivada i fonamentada en dret sobre les pretensions objecte de la demanda de l’avui recurrent, sense que es pugui apreciar cap manca de congruència en la mateixa malgrat la resposta judicial sigui en sentit contrari a les pretensions de la recurrent en empara”. I afegia que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a obtenir una resolució favorable a les pretensions del demandant, sinó tan sols el dret a que se’n dicti una fonamentada en dret i no arbitrària sobre les pretensions deduïdes.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2005-25-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l’article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Aquest Tribunal ha subratllat de manera freqüent que la interpretació i l’aplicació de les lleis correspon a la jurisdicció ordinària i que el recurs d’empara constitucional no és un recurs de cassació, ni un tercer grau de jurisdicció contra les decisions de les jurisdiccions inferiors. El recurs d’empara és un instrument extraordinari de procediment destinat a la protecció dels drets fonamentals.

Sigui quina sigui l'opinió de la representació processal de la recurrent, aquest Tribunal constata que la decisió de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia pel fet de confirmar la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, ha contestat de manera motivada i fonamentada a les seves pretensions sense que es pugui considerar que hi ha hagut incongruència en el raonament del Tribunal Superior de Justícia.

La jurisprudència constant d'aquest Tribunal afirma que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a obtenir una decisió favorable a les pretensions del recurrent sinó a obtenir una decisió fonamentada en dret i no arbitrària.

De la lectura de les decisions del Tribunal Superior de Justícia se'n desprèn que aquest òrgan ha analitzat totes les pretensions plantejades per la representació processal de la recurrent i, d'altra banda, en el fonament jurídic segon pel fet de declarar que "Pel que fa a l'objecte del procés s'han de confirmar els pronunciaments de la sentència apel·lada, ja que en l'àmbit propi d'aquesta Jurisdicció queda limitat a l'examen de la legalitat de les actuacions administratives que s'han produït en el marc de la relació estatutària que actualment vincula la interessada amb l'Administració general, atès que no correspon a aquesta Jurisdicció resoldre els litigis sorgits en el desenvolupament d'una relació laboral, com es determina ja a l'article 65 del Codi de l'Administració" li ha donat una resposta coherent i precisa.

En aquestes condicions, el Tribunal Constitucional acorda que, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, és procedent declarar la inadmissió a tràmit del recurs 2005-25-RE per manca de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-25-RE, interposat per la representació processal de la Unió Sindical d'Andorra (USDA), contra la sentència del 14 de gener del 2005 i l'aute del 17 de març del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la Unió Sindical d'Andorra (USDA), al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 7 de setembre del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat